Vizija 6000

Siūlomas vienuolikos valstybių sprendimas taikiam Didžiojo Izraelio atkūrimui prieš Mesijo, Jėzaus Kristaus, sugrįžimą

**Kur nėra vizijos, žmonės žūsta:
bet kas laikosi įstatymo, tas laimingas. Patarlių 29:18**

Palaiminta tauta, kurios Dievas yra Viešpats, ir tauta, kurią jis išsirinko savo paveldėjimu. (Psalmyno 33:12)

Grigaliaus metai 2240

Grigaliaus 2240 metai atitinka hebrajų 6000 metus, kurie judaizme turi didelę teologinę reikšmę. Remiantis klasikiniais rabinų šaltiniais (tokiais kaip Talmudas ir Zoharas), hebrajų 6000 metai žymi galutinę Mesijo atėjimo ir Mesijo amžiaus pradžios datą.

Mesijo amžius: Pagal tradicinę žydų eschatologiją, kūrinija skirstoma į septynis tūkstantmečius. Pirmieji šeši eonai atstovauja žmonijos istorijai, o septintasis – „ šabo “ ir visuotinės taikos era.

Vienuolika valstijų

Izraelis , Egiptas , Irakas , Jordanija , Kuveitas , Libanas , Palestina , Saudo Arabija , Sirija , Turkija, krikščionys

• Izraelis – Tą pačią dieną VIEŠPATS sudarė sandorą su Abramu, sakydamas: „Tavo palikuonims daviau šią žemę nuo Egipto upės iki didžiosios Eufrato upės: kenitus, kenizus, kadmoniečius, hetitus, perizus, refajus, amoritus, kanaaniečius, girgašitus ir jebusiečius. Tau ir tavo palikuonims po tavęs duosiu žemę, kurioje tu esi ateivis, visą Kanaano žemę amžinai nuosavybei, ir Aš būsiu jų Dievas.“ Pradžios 15:18–21 ; 17:8

• Egiptas – Nilo upės rytų pakrantės gyventojai gali imigruoti į vakarus arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Irakas – Eufrato upės pietų ir vakarų gyventojai gali imigruoti į šiaurę ir rytus arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Jordanija – Visi gyventojai gali imigruoti į šiaurės rytų Sirijos regioną (aukščiau Eufrato upės) arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Kuveitas – paveiktos šiaurinės Džahros gubernijos dalies gyventojai gali imigruoti į pietus arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Libanas – Visi gyventojai gali imigruoti į šiaurės rytų Sirijos regioną (aukščiau Eufrato upės) arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Palestina – Visi gyventojai gali imigruoti į vakarus nuo Nilo upės arba į šiaurės rytų Sirijos regioną (aukščiau Eufrato upės) arba į pietinę Saudo Arabijos dalį , arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Saudo Arabija – paveiktos šiaurinės dalies gyventojai gali imigruoti į pietus arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Sirija – Eufrato upės pietų ir vakarų gyventojai gali imigruoti į šiaurę ir rytus arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Turkija – paveiktos pietrytinės dalies gyventojai gali imigruoti į šiaurę arba sekti gibeoniečių pavyzdžiu .

• Krikščionys – Dievo karalystės piliečiai turėtų atkakliai skelbti, skelbti ir skelbti Evangeliją kitoms 10 valstijų ir visoms tautoms.

Jūs esate žemės druska. Bet jei druska netenka sūrumo, kuo ją pasūdys? Ji nebenaudinga niekam, tik išmesti lauk ir žmonių mindžioti. Jūs esate pasaulio šviesa. Miestas, pastatytas ant kalvos, negali būti paslėptas. Ir žmonės neuždega žvakės ir nepadeda jos po indu, bet stato ant žvakidės, ir ji šviečia visiems, kurie yra namuose. Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris yra danguje. Mato 5:13-16

Ir Jėzus priėjo ir prabilo jiems, sakydamas: „ Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Todėl eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.“ Amen. Mato 28:18-20

Ir Evangelija pirmiausia turi būti paskelbta visoms tautoms. Morkaus 13:10

Ir jis jiems tarė: „ Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. Kas tikės ir bus pakrikštytas, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas.“ Tikinčius lydės šie ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, ims gyvates, ir jei išgers ką nors mirtino, tai jiems nepakenks; jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks.“ Taigi, Viešpačiui jiems prabilus, jis buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje. Jie ėjo ir visur pamokslavo, Viešpačiui veikiant kartu su jais ir patvirtinant žodį lydinčiais ženklais. Amen. Morkaus 16:15-20

Susirinkę jie paklausė Jį, sakydami: „Viešpatie, gal Tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis jiems atsakė: „ Ne jums žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia. Bet jūs gausite galios,

kai ant jūsų ateis Šventoji Dvasia. Ir jūs tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje, ir Samarijoje, ir iki pat žemės pakraščių.“ Apaštalų darbų 1:6-8

Tada Barnabas išvyko į Tarsą ieškoti Sauliaus. Radęs jį, jis nuvedė į Antiochiją. Ištisus metus jie lankė bažnyčią ir mokė daug žmonių. Mokiniai pirmiausia Antiochijoje buvo vadinami krikščionimis. Apaštalų darbų 11:25-26 (Senovės Antiochija yra šiuolaikinio Antakijos miesto papėdėje, Hatajaus provincijoje, pietų Turkijoje.)

Todėl įstatymas buvo mūsų mokytojas, vedęs mus pas Kristų, kad būtume išteisinti tikėjimu. Bet atėjus tikėjimui, mes nebesame auklėtojo pavaldiniai. Juk jūs visi esate Dievo vaikai per tikėjimą Kristumi Jėzumi. Visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsivilkote Kristų. Nėra nei žydo, nei graiko; nėra nei vergo, nei laisvojo; nėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje. O jeigu esate Kristaus, tai esate Abraomo palikuonys ir paveldėtojai pagal pažadą. Galatams 3:24-29

Galiausiai, mano broliai, būkite stiprūs Viešpatyje ir Jo galybės jėga. Apsirenkite visais Dievo šarvais, kad galėtumėte atsilaikyti prieš velnio klastas. Nes mes grumiamės ne su kūnu ir krauju, bet su kunigaikštystėmis, prieš galybes, prieš šio pasaulio tamsybių valdovus, prieš dvasines piktybes aukštybėse. Todėl imkitės visų Dievo šarvų, kad galėtumėte pasipriešinti piktąją dieną ir, visa atlikę, išsilaikyti. Todėl stovėkite, susijuosę tiesa ir apsivilkę teisumo šarvais, ir apsiavę kojas pasiruošimu skelbti taikos Evangeliją. Svarbiausia – pasiimkite tikėjimo skydą, su kuriuo galėsite užgesinti visas ugnines piktojo strėles. Taip pat pasiimkite išgelbėjimo šalmą ir Dvasios kalaviją, kuri yra Dievo žodis. Visada melsdamiesi visokeriopomis maldomis ir prašymais Dvasioje ir budėdami su visu ištverme ir prašymu už visus šventuosius. Ir dėl manęs, kad man būtų duotas žodis, idant galėčiau drąsiai atverti burną ir paskelbti Evangelijos paslaptį, kurios pasiuntinys esu ir būdamas kalinys, kad galėčiau drąsiai apie ją kalbėti, kaip privalau kalbėti (Efeziečiams 6:10-20).

Bet jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatinga liaudis, kad skelbtumėte didingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą. Seniau ne tauta, o dabar esate Dievo tauta, neradote gailestingumo, o dabar esate jį radę. 1 Petro 2:9-10

Gibeoniečių pavyzdys

Joshua 9
1 Kai apie tai išgirdo visi karaliai, gyvenantys anapus Jordano, kalnuose, slėniuose ir visose Didžiosios jūros pakrantėse priešais Libaną: hetitai, amoritai, kanaaniečiai, perizitai, hivitai ir jebusiečiai,
2 Tada jie susirinko vieningai kovoti su Jozue ir Izraeliu.
3 Gibeono gyventojai, išgirdę, ką Jozuė padarė Jericho ir Ai miestui,
4 Jie dirbo gudriai, nuėjo ir apsimetė pasiuntiniais, ant asilų pasiėmė senus maišus ir senus, suplyšusius ir surištus vyno ąsočius;
5 Ant jų kojų buvo seni, apdriskę batai, ant jų – seni drabužiai, o visa jų atsargų duona buvo sausa ir supelijusi.
6 Jie nuėjo pas Jozuę į Gilgalo stovyklą ir tarė jam bei Izraelio vyrams: „Mes atvykome iš tolimo krašto. Dabar tad sudarykite su mumis sąjungą.“
7 Izraelio vyrai sakė hivitams: „Galbūt jūs gyvenate tarp mūsų? Kaip mes galime su jumis sudaryti sąjungą?“
8 Jie tarė Jozuei: „Mes esame tavo tarnai.“ Jozuė jiems atsakė: „Kas jūs esate ir iš kur atėjote?“
9 Jie jam atsakė: „Tavo tarnai atėjo iš labai tolimos šalies dėl Viešpaties, tavo Dievo, vardo. Mes girdėjome apie jį ir visa, ką jis padarė Egipte.“

10 ir visa, ką jis padarė dviem amoritų karaliams, gyvenusiems anapus Jordano: Hešbono karaliui Sihonui ir Bašano karaliui Ogui, kuris gyveno Aštarote.
11 Todėl mūsų vyresnieji ir visi mūsų šalies gyventojai mums sakė: „Pasiimkite maisto kelionei, eikite jų pasitikti ir sakykite jiems: ‘Mes esame jūsų tarnai. Todėl dabar sudarykite su mumis sąjungą.’“
12 Šią duoną pasiėmėme šiltą iš savo namų maistui tą dieną, kai išėjome pas jus eiti. Bet dabar ji išdžiūvusi ir appelijusi.
13 Ir šie vyno ąsočiai, kuriuos pripildėme, buvo nauji; ir štai jie suplyšę; ir mūsų drabužiai bei batai sudilę dėl labai ilgos kelionės.
14 Vyrai ėmė savo maisto atsargas ir neklausė Viešpaties patarimo.
15 Jozuė sudarė su jais taiką ir sąjungą, pažadėdamas palikti juos gyvus. Susirinkimo kunigaikščiai jiems prisiekė.
16 Praėjus trims dienoms po to, kai jie sudarė su jais sąjungą, jie išgirdo, kad jie yra jų kaimynai ir gyvena tarp jų.
17 Izraelitai keliavo ir trečią dieną pasiekė jų miestus. Jų miestai buvo Gibeonas, Kefyra, Beerotas ir Kirjat Jearimas.
18 Izraelitai jų nemušė, nes bendrijos kunigaikščiai buvo prisiekę jiems Viešpačiu, Izraelio Dievu. Visa bendrija murmėjo prieš kunigaikščius.
19 Bet visi kunigaikščiai tarė visai bendrijai: „Mes jiems prisiekėme Viešpaties, Izraelio Dievo, vardu; todėl dabar negalime jų liesti.“
20 Štai ką mes jiems padarysime: paliksime juos gyvus, kad mūsų neužkluptų rūstybė dėl priesaikos, kurią jiems davėme.
21 Kunigaikščiai jiems tarė: „Tegul jie gyvi, bet tegul būna malkų kirtėjais ir vandens nešikais visai bendruomenei, kaip kunigaikščiai jiems buvo pažadėję.“
22 Jozuė pasišaukė juos ir tarė: „Kodėl mus apgavote, sakydami: ‘Mes esame labai toli nuo jūsų’, nors jūs gyvenate tarp mūsų?
23 Todėl jūs esate prakeikti, ir nė vienas iš jūsų nebus išlaisvintas nuo vergijos, malkų kirtėjo ir vandens nešiotojo pareigų mano Dievo namuose.
24 Jie atsakė Jozuei: „Tavo tarnams buvo tikrai papasakota, kad Viešpats, tavo Dievas, įsakė savo tarnui Mozei atiduoti jums visą kraštą ir sunaikinti visus krašto gyventojus jūsų akivaizdoje. Todėl mes labai bijojome dėl savo gyvybės dėl jūsų ir tai padarėme.“
25 Ir dabar štai mes esame tavo rankose. Daryk su mumis taip, kaip tau atrodo gera ir teisinga.
26 Taip jis jiems ir padarė, išgelbėdamas juos iš izraelitų rankų, kad jie jų nežudytų.
27 Tą dieną Jozuė paskyrė juos malkų kirtėjais ir vandens nešikais bendruomenei ir Viešpaties aukurui iki šios dienos toje vietoje, kurią Jis išsirinks.

Joshua 10
1 Jeruzalės karalius Adonisedekas išgirdo, kad Jozuė užėmė Ai ir jį visiškai sunaikino, kaip buvo padaręs Jericho ir jo karaliui, taip jis padarė Ai ir jo karaliui, ir kad Gibeono gyventojai sudarė taiką su Izraeliu ir apsigyveno tarp jų,
2 Jie labai išsigando, nes Gibeonas buvo didis miestas, kaip vienas iš karališkųjų miestų, didesnis už Ai, ir visi jo vyrai buvo karžygiai.
3 Todėl Jeruzalės karalius Adonisedekas siuntė pas Hebrono karalių Hohamą, pas Jarmuto karalių Piramą, pas Lachišo karalių Jafiją ir pas Eglono karalių Debyrą, sakydamas:
4 Ateikite pas mane ir padėkite man, kad galėtume nugalėti Gibeoną, nes jis sudarė taiką su Jozue ir izraelitais.
5 Todėl penki amoritų karaliai: Jeruzalės karalius, Hebrono karalius, Jarmuto karalius, Lachišo karalius ir Eglono karalius susirinko ir išėjo su visais savo kariais, pasistatė stovyklą priešais Gibeoną ir pradėjo karą prieš jį.

6 Gibeono vyrai siuntė Jozuei į stovyklą Gilgaloje, sakydami: „Neatitrauk savo rankos nuo savo tarnų! Greitai ateik pas mus, išgelbėk mus ir padėk mums, nes visi amoritų karaliai, gyvenantys kalnuose, susirinko prieš mus.“
7 Taigi Jozuė išėjo iš Gilgalo su visais karo vyrais ir visais narsiais kariais.
8 Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų, nes atidaviau juos į tavo rankas; nė vienas iš jų neatsilaikys prieš tave.“
9 Tad Jozuė netikėtai atėjo pas juos ir visą naktį keliavo iš Gilgalo.
10 Viešpats juos išgąsdino Izraelio akivaizdoje ir iššudė Gibeone, vijosi keliu į Bet Horoną ir sutriuškino iki Azekos ir Makedos.
11 Kai jie bėgo nuo Izraelio ir buvo prie Bet Horono šlaito, Viešpats užvertė juos iš dangaus dideliais akmenimis iki Azekos, ir jie mirė. Daugiau žuvo nuo krušos, nei izraelitai žudė kardu.
12 Tą dieną, kai Viešpats atidavė amoritus izraelitams, Jozuė tarė Viešpačiui: „Saule, sustok Gibeone, o mėnuli, Ajalono slėnyje.“
13 Saulė ir mėnulis sustojo, kol tauta atkeršijo savo priešams. Argi ne parašyta Jašero knygoje? Saulė sustojo dangaus viduryje ir neskubėjo nusileisti visą dieną.
14 Ir nebuvo tokios dienos kaip ši nei prieš, nei po jos, kad Viešpats būtų išklausęs žmogaus balso, nes Viešpats kovojo už Izraelį.
15 Jozuė sugrįžo su visa Izraeliu į Gilgalo stovyklą.
16 Bet šie penki karaliai pabėgo ir pasislėpė oloje Makedoje.
17 Jozuei buvo pranešta: „Penki karaliai rasti pasislėpę oloje Makedoje“.
18 Jozuė tarė: „Užrieskite didelius akmenis ant olos angos ir pastatykite prie jos vyrus juos saugoti.“
19 Nesustokite, vykitės savo priešus ir žudykite jų paskutinius, neleiskite jiems įeiti į jų miestus, nes Viešpats, jūsų Dievas, atidavė juos į jūsų rankas.
20 Kai Jozuė ir izraelitai baigė juos smarkiai žudyti ir iki paskutinio sunaikinimo, likusieji iš jų pabėgo į įtvirtintus miestus.
21 Visi žmonės sugrįžo į stovyklą pas Jozuę Makedoje ramybėje; nė vienas nebekėlė liežuvio prieš izraelitus.
22 Tada Jozuė tarė: „Atidarykite olos angą ir išveskite pas mane iš olos tuos penkis karalius!“
23 Jie taip ir padarė, ir atvedė pas jį iš olos tuos penkis karalius: Jeruzalės karalių, Hebrono karalių, Jarmuto karalių, Lachišo karalių ir Eglono karalių.
24 Kai atvedė tuos karalius pas Jozuę, Jozuė sušaukė visus Izraelio vyrus ir tarė karo vadams, kurie ėjo su juo: „Prieikite ir uždėkite kojas ant šių karalių kaklų!“ Jie priėjo ir uždėjo kojas ant jų kaklų.
25 Jozuė jiems tarė: „Nebijokite ir nenusigąskite! Būkite stiprūs ir ryžtingi, nes taip Viešpats padarys visiems jūsų priešams, su kuriais kovosite.“
26 Po to Jozuė juos nugalėjo, nužudė ir pakorė ant penkių medžių; ir jie kabėjo ant medžių iki vakaro.
27 Saulei leidžiantis, Jozuė įsakė nuimti juos nuo medžių ir įmesti į olą, kurioje jie buvo pasislėpę, o olos angoje uždėjo didelius akmenis, kurie ten tebestovi iki šios dienos.
28 Tą dieną Jozuė užėmė Makedą ir iššudė jos gyventojus kardu, o jos karalių visiškai sunaikino – juos ir visas jos gyventojas; nepaliko nė vieno gyvo. Jis padarė Makedos karaliui taip, kaip buvo padaręs Jericho karaliui.
29 Tada Jozuė su visu Izraeliu perėjo iš Makedos į Libną ir kovojo su Libna.
30 Viešpats atidavė ir ją, ir jos karalių į Izraelio rankas, ir jis iššudė ją kardu ir visas joje gyvenančias sielas; nepaliko nė vienos gyvos, bet padarė jos karaliui taip, kaip padarė Jericho karaliui.
31 Jozuė su visu Izraeliu perėjo iš Libnos į Lachišą, apsistojo prieš jį ir kovojo su juo.
32 Viešpats atidavė Lachišą į Izraelio rankas. Jie antrą dieną jį paėmė ir iššudė jį kardu, visus jame gyvenusius žmones, kaip buvo padaręs Libnai.
33 Tada Gezero karalius Horamas atėjo padėti Lachišui, bet Jozuė sumušė jį ir jo žmones, nepalikdamas nė vieno gyvo.
34 Iš Lachišo Jozuė su visu Izraeliu nužygiavo į Egloną, apgulė jį ir kovojo su juo.

35 Tą dieną jie jį paėmė ir iššudė kardu, ir visas jame gyvenančias sielas jis tą dieną visiškai sunaikino, kaip buvo padaręs Lachišui.
36 Jozuė ir visas Izraelis iššygiavo iš Eglono į Hebroną ir kovojo prieš jį.
37 Jie paėmė jį ir iššudė kardu, taip pat jo karalių, visus jo miestus ir visas jame gyvenančias sielas; jis nepaliko nė vieno gyvo, kaip buvo padaręs Eglonui; bet jį visiškai sunaikino ir visas jame gyvenančias sielas.
38 Jozuė sugrįžo su visa Izraeliu į Debyrą ir kovojo prieš jį.
39 Jis paėmė jį, jo karalių ir visus jo miestus, iššudė juos kardu ir visiškai sunaikino visas ten gyvenančias sielas, nepalikdamas nė vieno gyvo. Kaip buvo padaręs Hebronui, taip jis padarė Debyrui ir jo karaliui, kaip buvo padaręs Libnai ir jos karaliui.
40 Jozuė nugalėjo visą kalnuotą, pietų kraštą, slėnius ir šaltinių kraštą bei visus jų karalius; nepaliko nė vieno gyvo, bet visiškai sunaikino visus, kurie kvėpavo, kaip įsakė Viešpats, Izraelio Dievas.
41 Jozuė nugalėjo juos nuo Kadeš Barnėjos iki Gazos ir visą Gošeno šalį iki Gibeono.
42 Visus šiuos karalius ir jų žemes Jozuė užėmė vienu metu, nes Viešpats, Izraelio Dievas, kariavo už Izraelį.
43 Jozuė sugrįžo su visa Izraeliu į Gilgalo stovyklą.

Pagonių laikai

Jie kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tautas, o Jeruzalė bus mindžiojama pagonys, kol pasibaigs pagonių laikai. (Luko 21:24)

„Pagonių laikai“ yra biblinis pranašiškas terminas iš Luko 21:24. Jis apibūdina istorinį laikotarpį, kai nežydų (pagonių) tautos politiškai dominavo Jeruzalėje ir pasaulio reikaluose. Mokslininkai paprastai mano, kad ši era prasidėjo nuo Babilono tremties 586 m. pr. Kr. ir tęsiasi iki Kristaus sugrįžimo.

Pagrindiniai koncepcijos elementai:

Pranašystės kilmė: Šią frazę Jėzus dažniausiai pavartojo Alyvų kalno kalboje, kur išpranašavo, kad Jeruzalė bus „pagonių trypiama, kol pasibaigs pagonių laikai“.

Danieliaus regėjimai: Ši koncepcija yra glaudžiai susijusi su Danieliaus 2 skyriaus pranašystėmis, kuriose aprašoma pagonių pasaulinių imperijų (pradedant Babilone) seka, kurias galiausiai pakeis amžinoji Dievo karalystė.

Biblijos tyrinėtojai ir eschatologai „pagonių laikus“ dažnai skirsto į kelias teologines idėjas:

Politinė valdžia: istorinė realybė, kai Jeruzalę per visą istoriją kontroliavo užsienio valstybės – nuo babiloniečių ir romėnų iki vėlesnių imperijų.

Bažnyčios amžius: laikotarpis, kai Evangelijos žinia pirmiausia buvo skleidžiama ne žydų tautoms.

„Laikai“ ir „pilnatvė“: Kai kurie teologai skiria „pagonių laikus“ (fizinę politinio valdymo laiko juostą) ir „pagonių pilnatvę“ (minėtą Romiečiams 11:25, kur kalbama apie visišką dvasinį ne žydų tikinčiųjų surinkimą į Dievo išganymo planą).

Pagonių pilnatvė

Nenoriu, broliai, palikti jus nežinioje šios paslapties, kad nebūtumėte išmintingi savo pačių rankose: Izraeliui iš dalies ištiko apakimas, iki kol įeis pagonių visuma. Ir tada visas Izraelis bus išgelbėtas, kaip parašyta: „Iš Siono ateis Išvaduotojas ir nukreips bedievystę nuo Jokūbo“ (Romiečiams 11:25-26).

„Pagonių pilnatvė“ yra pranašiška sąvoka, randama Karaliaus Jokūbo Biblijos versijoje, daugiausia Romiečiams 11:25. Ji reiškia laikotarpį, kai Evangelija skelbiama daugiausia ne žydams. Ši era baigsis, kai Dievo paskirtas skaičius pagonių įtikės Kristų, leisdamas Dievui vėl nukreipti savo pranašišką dėmesį į Izraelio išgelbėjimą.

Pagrindiniai koncepcijos elementai:

Pradinis Raštas: Romiečiams 11:25 apaštalas Paulius atskleidžia bažnyčiai „paslaptį“: „kad Izraeliui iš dalies ištiko apakimas, kol įeis pagonių visuma.“ Tai reiškia, kad laikinas dvasinis Izraelio užkietėjimas turi tikslą – jis atveria duris pagonims (nežydų pasauliui) gauti išgelbėjimą ir tapti Dievo šeimos dalimi.

Graikiška šaknis: Žodis „pilnybė“ šiame kontekste yra išverstas iš graikiško žodžio pleroma, reiškiančio pilną skaičių, užbaigtumą arba gausą. Paprastai tai reiškia pilną, užbaigtą pagonių derlių, kurį Dievas ketina išgelbėti šiuo dabartiniu bažnyčios laikotarpiu.

Ryšys su „Pagonių laikais“:
Ši koncepcija susijusi su Luko 21:24, kur Jėzus kalba apie „pagonių laikus“ – ilgą laikotarpį, kuriam būdingas pagonių dominavimas Jeruzalėje ir žydų tautoje. „Pagonių pilnatvė“ žymi šios eros pabaigą, po kurios Izraelio aklumas bus pašalintas, kad „visas Izraelis būtų išgelbėtas“, kaip teigiama Romiečiams 11:26.

Mato 24

1 Jėzus išėjo iš šventyklos ir ėjo toliau. Pas jį priėjo mokiniai, norėdami parodyti jam šventyklos pastatus.
2 Jėzus jiems tarė: „ Ar nematote viso šito? Iš tiesų sakau jums: čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta.“
3 Jam sėdint Alyvų kalne, mokiniai priėjo prie Jo vieni ir klausė: „Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks bus Tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?“
4 Jėzus jiems atsakė: „ Žiūrėkite, kad niekas jūsų neapgautų.“
5 Daugelis ateis mano vardu ir sakys: „Aš esu Kristus“, ir daugelį suklaidins.
6 Jūs girdėsite apie karus ir karų gandus; žiūrėkite, kad neišsigąstumėte, nes visa tai turi įvykti, bet tai dar ne galas.
7 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę; bus badmečių, marų ir žemės drebėjimų įvairiose vietose.
8 Visa tai yra skausmų pradžia.
9 Tada jie atiduos jus kankinti ir žudys; ir jūs būsite visų tautų nekenčiami dėl mano vardo.
10 Ir tada daugelis pasipiktins, išduos vienas kitą ir nekęs vienas kito.
11 Ir atsiras daug netikrų pranašų, ir jie daugelį suklaidins.
12 Ir kadangi įsigalės nedorybė, daugelio meilė atšals.

13 Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.
14 Ir ši karalystės evangelija bus paskelbta visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms; ir tada ateis galas.
15 Todėl, kai pamatysite šventoje vietoje pranašo Danieliaus paskelbtą sunaikinimo bjaurybę (kas skaito, težino!),
16 Tada, kas bus Judėjoje, tegul bėga į kalnus,
17 Kas bus ant stogo, tenelipa žemyn pasiimti ko nors iš savo namų.
18 Kas bus lauke, tenegrįžta pasiimti savo drabužių.
19 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!
20 Melskitės, kad jūsų bėgimas nebūtų žiemą ar šabo dieną,
21 Tada bus didelis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiol ir kokio daugiau niekada nebus.
22 Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišgelbėtų nė vienas kūnas; bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.
23 Jei tada kas nors jums sakys: „Štai čia yra Kristus“, arba: „Anata!“, netikėkite.
24 Nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, kad, jei įmanoma, suklaidintų net išrinktuosius.
25 Štai aš jums jau sakiau.
26 Todėl, jei jums sakys: „Štai jis dykumoje!“ Neikite; štai jis slaptuose kambariuose! Netikėkite.
27 Kaip žaibas trykšta iš rytų ir nušvinta iki vakarų, taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
28 Kur bus lavonas, ten susirinks ir ereliai.
29 Tuojau po tų dienų suspaudimo saulė užtems, mėnulis nebeduos savo šviesos, žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės bus sukrėstos.
30 Ir tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas; ir tada visos žemės gentys raudos ir išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse su galia ir didžia šlove.
31 Jis pasiųs savo angelus su galingu trimito garsu, ir jie surinks Jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito.
32 Pasimokykite palyginimo apie figmedžio šaką: kai jo šaka jau minkšta ir sprogsta lapai, jūs žinote, kad artėja vasara.
33 Taip ir jūs, kai visa tai pamatysite, žinokite, kad tai arti, prie durų.
34 Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, iki visa tai įvyks.
35 Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.
36 Bet apie tą dieną ir valandą nežino niekas, nė dangaus angelai, o vien tik mano Tėvas.
37 Bet kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
38 Kaip dienomis prieš tvaną žmonės valgė, gėrė, tuokėsi ir tekėjo iki tos dienos, kurią Nojus įlipo į arką,
39 ir nenumanė, kol užėjo tvanas ir visus nusinešė; taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
40 Tada du bus lauke; vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
41 Dvi mals girnomis; viena bus paimta, o kita palikta.
42 Todėl budėkite, nes nežinote, kurią valandą ateis jūsų Viešpats.
43 Bet žinokite štai ką: jei namo šeimininkas būtų žinojęs, kurią nakties sargybą ateis vagis, jis būtų budėjęs ir nebūtų leidęs įsilaužti į savo namus.
44 Todėl ir jūs būkite pasiruošę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nesitikite.
45 Kas tad yra ištikimas ir išmintingas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė prižiūrėti savo šeimyną, kad duotų jiems maisto deramu metu?
46 Palaimintas tas tarnas, kurį šeimininkas, sugrįžęs, ras taip darantį.
47 Iš tiesų sakau jums: jis paskirs jį visų savo turtų valdytoju.
48 Bet jeigu tas blogas tarnas savo širdyje pasakys: „Mano šeimininkas delsia grįžti“,
49 ir pradės mušti savo tarnybos draugus, valgyti ir gerti su girtuokliais;

50 To tarno šeimininkas sugrįš tą dieną, kai jis jo nelauks, ir tą valandą, kai jis nežinos,
51 ir perkirs jį pusiau ir paskirs jam dalį su veidmainiais; ten bus verksmas ir dantų griežimas.

Morkaus 13

1 Jam išeinant iš šventyklos, vienas iš mokinių tarė Jam: „Mokytojau, pažiūrėk, kokie akmenys ir kokie pastatai!“
2 Jėzus jam atsakė: „ Matai šiuos didžiulius pastatus? Akmens ant akmens neliks, viskas bus išgriauta.“
3 Jam sėdint Alyvų kalne, priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus privačiai Jį klausė:
4 Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks bus ženklas, kada visa tai išsipildys?
5 Jėzus, jiems atsakydamas, pradėjo kalbėti: „ Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų!
6 Daugelis ateis mano vardu ir sakys: „Aš esu Kristus“, ir daugelį suklaidins.
7 Kai išgirsite apie karus ir karų gandus, nenusiminkite, nes tokie dalykai būtinai įvyks, bet dar ne galas.
8 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Įvairiose vietose bus žemės drebėjimų, badmečio ir nelaimių. Tai skausmų pradžia.
9 Bet saugokitės savęs, nes jie įskųs jus teismams, plaks sinagogose ir dėl manęs ves pas valdovus ir karalius kaip liudijimą prieš juos.
10 Ir Evangelija pirmiausia turi būti paskelbta visoms tautoms.
11 Bet kai jus ves ir įduos, iš anksto nesirūpinkite, ką kalbėsite, ir negalvokite, bet kalbėkite tai, kas jums tą valandą bus duota. Nes ne jūs kalbate, bet Šventoji Dvasia.
12 Brolis išduos mirčiai brolį, o tėvas – sūnų; vaikai sukils prieš savo tėvus ir juos nužudys.
13 Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.
14 Bet kai pamatysite pranašo Danieliaus paskelbtą sunaikinimo bjaurybę, stovinčią ten, kur neturėtų būti (skaitytojas težino!), tada, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus.
15 Kas bus ant namo stogo, tenelipa žemyn į namus ir teneipatenka į juos pasiimti ko nors iš savo namų.
16 Ir kas bus lauke, tenegrįžta pasiimti savo drabužio.
17 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!
18 Ir melskitės, kad jūsų bėgimas nebūtų žiemą.
19 Tomis dienomis bus toks sielvartas, kokio nebuvo nuo kūrinijos pradžios, kurią Dievas sutvėrė, iki šiol, ir kokio nebebus.
20 Ir jeigu Viešpats nebūtų sutrumpinęs tų dienų, nebūtų išgelbėtas nė vienas kūnas; bet dėl išrinktųjų, kuriuos Jis išsirinko, Jis sutrumpino tas dienas.
21 Ir jeigu tada kas nors jums sakys: „Štai čia Kristus“, arba: „Štai jis ten“, netikėkite.
22 Nes iškils netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys ženklus bei stebuklus, kad suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius.
23 Bet būkite atidūs: štai aš jums viską iš anksto paskelbiau.
24 Bet tomis dienomis, po ano sielvarto, saulė užtems ir mėnulis nebeduos savo šviesos,
25 Dangaus žvaigždės kris, ir dangaus galybės bus sukrėstos.
26 Ir tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didžia galia ir šlove.
27 Ir tada jis pasiųs savo angelus, ir jie surinks savo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo žemės pakraščių iki dangaus pakraščių.
28 Pasimokykite palyginimo apie figmedžio medį: kai jo šaka jau minkšta ir sprogsta lapai, jūs žinote, kad artėja vasara.
29 Taip pat ir jūs, kai pamatysite tai vykstant, žinokite, kad tai arti, prie durų.
30 Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, kol visa tai įvyks.
31 Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.

32 Bet apie tą dieną ir tą valandą nežino niekas, nei angelai danguje, nei Sūnus, tik Tėvas.
33 Būkite atidūs, budėkite ir melskitės, nes nežinote, kada ateis tas laikas.
34 Žmogaus Sūnus yra kaip žmogus, kuris, iškeliaudamas į tolimą kelionę, paliko savo namus, davė tarnams valdžią ir kiekvienam savo darbą, o durininkui įsakė budėti.
35 Todėl budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: vakare, ar vidurnaktį, ar gaidžiams giedant, ar rytą.
36 Kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių.
37 Ir ką sakau jums, sakau visiems: budėkite.

Luko 21

1 Ir jis pakėlė akis ir pamatė turtuolius, metančius savo dovanas į iždinę.
2 Jis pamatė ir vieną vargšę našlę, metančią ten du skatikus.
3 Ir jis tarė: „ Iš tiesų sakau jums: ši vargšė našlė įmetė daugiau už visus.“
4 Visi šie aukojo iš savo pertekliaus Dievo atnašoms, o ji iš savo nepritekliaus įmetė visą savo pragyvenimo šaltinį.
5 Kai kuriems kalbant apie šventyklą, kad ji papuošta gražiais akmenimis ir dovanomis, jis tarė:
6 Ateis dienos, kai iš to, ką matote, neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta.
7 Jie paklausė jį: „Mokytojau, kada tai įvyks? Ir koks bus ženklas, kai tai išsipildys?“
8 Ir jis tarė: „ Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti! Daugelis ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu Kristus’, ir ‘Atėjo laikas’. Todėl neikite paskui juos.
9 Bet kai išgirsite apie karus ir neramumus, neišsigąskite, nes visa tai turi pirmiau įvykti, bet dar negreitas galas.
10 Tada jis jiems tarė: „ Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę.“
11 Įvairiose vietose bus didelių žemės drebėjimų, badmečio ir marų; iš dangaus bus baisių reginių ir didelių ženklų.
12 Bet prieš visa tai jie pakels prieš jus rankas ir persekios jus, atiduodami į sinagogas ir kalėjimus, vedžiojami pas karalius ir valdovus dėl mano vardo.
13 Ir tai atsivers pas jus kaip liudijimas.
14 Todėl nuspręskite savo širdyse negalvoti iš anksto, ką atsakysite,
15 Nes aš duosiu jums iškalbos ir išminties, kuriai negalės nei prieštarauti, nei atsispirti nė vienas jūsų priešininkas.
16 Jus išduos tėvai, broliai, giminės ir draugai; ir kai kuriuos iš jūsų jie nužudys.
17 Ir jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo.
18 Bet nė plaukas nuo jūsų galvos nenukris.
19 Savo kantrybe išsaugosite savo sielas.
20 Kai pamatysite Jeruzalę, apsuptą kariuomenės, tada žinokite, kad artėja jos sunaikinimas.
21 Tada, kas bus Judėjoje, tegul bėga į kalnus, kas bus miesto viduryje, tegul išeina, o kas bus krašte, tegul teneina.
22 Nes tai bus keršto dienos, kad išsipildytų visa, kas parašyta.
23 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! Nes didelis sielvartas bus krašte ir rūstybė šią tautą.
24 Jie kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tautas, o Jeruzalė bus mindžiojama pagonys, kol pasibaigs pagonių laikai.
25 Saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse bus ženklų, o žemėje tautos sielvartaus ir neramumo, jūra šniokštys ir bangos.
26 Žmonės alpsta iš baimės, laukdami to, kas turės įvykti žemėje, nes dangaus galybės bus sukrėstos.
27 Ir tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su galia ir didžia šlove.
28 Ir kai tai pradės pildytis, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes artėja jūsų išvadavimas.

29 Ir jis pasakė jiems palyginimą: „ Pažiūrėkite į figmedį ir visus medžius!
30 Kai jos jau pražysta, jūs matote ir patys pažįstate, kad vasara jau arti.
31 Taip ir jūs, kai pamatysite tai vykstant, žinokite, kad Dievo karalystė yra arti.
32 Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, iki visa tai įvyks.
33 Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.
34 Ir saugokitės, kad jūsų širdys nebūtų apsunkintos persivalgymo, girtavimo ir gyvenimo rūpesčių, kad toji diena neužkluptų jūsų netikėtai.
35 Kaip spąstai ji užklups visus žemės gyventojus.
36 Todėl nuolat budėkite ir melskitės, kad būtumėte palaikyti vertais išvengti visų šių nelaimių ir stoti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje.
37 Dieną Jis mokė šventykloje, o naktį išeidavo ir apsistojo kalne, vadinamame Alyvų kalnu.
38 Ir anksti rytą visi žmonės susirinko pas jį šventykloje jo pasiklausyti.

Penkiaknygė

Viešpats tarė Abramui: „Eik iš savo šalies, iš savo giminės, iš savo tėvų namų į kraštą, kurį tau parodysiu. Padarysiu iš tavęs didelę tautą, palaiminsiu tave ir padarysiu tavo vardą garsų, ir tu būsi palaiminimas. Laiminsiu tuos, kurie tave laimina, ir prakeiksiu tuos, kurie tave keikia, ir tavyje bus palaimintos visos žemės giminės.“ Pradžios 12:1-3

Tą pačią dieną VIEŠPATS sudarė sandorą su Abramu, sakydamas: „Tavo palikuonims daviau šią žemę nuo Egipto upės iki didžiosios upės – Eufrato: kenitus, kenazitus, kadmoniečius, hetitus, perizus, refajus, amoritus, kanaaniečius, girgašus ir jebusiečius.“ Pradžios 15:18-21

„Aš duosiu tau ir tavo palikuonims po tavęs žemę, kurioje esi ateivis, visą Kanaano žemę amžinai nuosavybei, ir Aš būsiu jų Dievas.“ Pradžios 17:8

Ir Dievas kalbėjo Mozei ir tarė jam: „Aš esu Viešpats. Aš pasirodžiau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui Visagalio Dievo vardu, bet savo vardu VIEŠPATS nebuvau jiems žinomas. Ir Aš taip pat sudariau su jais savo sandorą, kad duočiau jiems Kanaano žemę, jų kelionės šalį, kurioje jie buvo ateiviai.“ Išėjimo 6:2-4
„Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės, kad duočiau jums Kanaano žemę ir būčiau jūsų Dievas.“ Kunigų 25:38

Apsisukite ir leiskitės į kelionę! Eikite į amoritų kalną ir į visas apylinkes lygumoje, kalvose, slėniuose, pietuose ir jūros pakrantėje, į kanaaniečių šalį ir į Libaną, prie didžiosios upės – Eufrato. Štai aš jums atidaviau žemę. Eikite ir paveldėkite žemę, kurią VIEŠPATS prisiekė jūsų tėvams Abraomui, Izaokui ir Jokūbui duoti jiems ir jų palikuonims. Pakartoto Įstatymo 1:7-8

Jei stropiai laikysitės visų šių įsakymų, kuriuos jums įsakau, mylėsite Viešpatį, savo Dievą, vaikščiosite visais Jo keliais ir glausite Jam, tai Viešpats išvarys visas šias tautas prieš jus, ir jūs paveldėsite didesnes ir galingesnes tautas už jus. Kiekviena vieta, ant kurios žengsite kojomis, bus jūsų: nuo dykumos ir Libano, nuo Eufrato upės iki tolimos jūros bus jūsų krantas. Niekas negalės jums atsilaikyti, nes Viešpats, jūsų Dievas, sukels jūsų baimę ir siaubą visoje žemėje, kuria žengsite, kaip Jis jums pažadėjo. Pakartoto Įstatymo 11:22-25

„Užlipk į šį Abarimo kalną, ant Nebojo kalno, kuris yra Moabo žemėje, priešais Jerichą, ir pažiūrėk į Kanaano žemę, kurią duosiu izraelitams paveldėti.“ Pakartoto Įstatymo 32:49

Istorija

Po Viešpaties tarno Mozės mirties Viešpats tarė Jozuei, Nūno sūnui, Mozės tarnui, tardamas: „Mano tarnas Mozė mirė. Taigi kelkis ir pereik per šį Jordaną tu ir visa ši tauta į žemę, kurią duosiu jiems, izraelitams. Kiekvieną vietą, į kurią atsistos tavo koja, duosiu jums, kaip pažadėjau Mozei. Nuo dykumos ir Libano iki didžiosios upės – Eufrato upės, visa hetitų žemė ir iki Didžiosios jūros saulėlydžio link bus jūsų riba. Niekas negalės atsilaikyti prieš tave per visas tavo gyvenimo dienas. Kaip buvau su Moze, taip būsiu su tavimi. Neapleisiu tavęs ir neapleisiu tavęs. Būk stiprus ir drąsus, nes šiai tautai padalinsi paveldėti žemę, kurią prisiekiau jų tėvams duoti.“ Jozuės 1:1-6

Šias šalis paveldėjo izraelitai Kanaano žemėje, kurias jiems paveldėti paskirstė kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir izraelitų giminių galvos. Jozuės 14:1

Dovydas nugalėjo ir Rehobo sūnų Hadadezerą, Cobos karalių, kai šis žygiavo atgauti savo sienos prie Eufrato upės (2 Samuelio 8:3).

apie sandorą, kurią Jis sudarė su Abraomu, ir apie savo priesaiką Izaokui, ir patvirtino ją Jokūbui kaip įstatymą ir Izraeliui kaip amžiną sandorą, sakydamas: „Tau duosiu Kanaano žemę, jūsų paveldėjimo dalį, kai jūs buvote tik maža minia ir ateiviai joje.“ 1 Metraščių 16:16-19

Dovydas sumušė Cobos karalių Hadarezerą prie Hamato, kai šis ėjo įtvirtinti savo karalystės prie Eufrato upės. 1 Metraščių 18:3

Poezija

Palaiminta tauta, kurios Dievas yra Viešpats, ir tauta, kurią jis išsirinko savo paveldėjimu. (Psalmyno 33:12)

Kurią sandorą Jis sudarė su Abraomu ir savo priesaiką Izaokui, ir patvirtino ją Jokūbui kaip įstatymą ir Izraeliui kaip amžiną sandorą, sakydamas: „Tau duosiu Kanaano žemę, tavo paveldėjimo dalį.“ Kai jų buvo tik nedaugelis, labai mažai ir ateiviai joje. Psalmyno 105:9-12

Kuris nugalėjo dideles tautas ir nužudė galingus karalius: amoritų karalių Sihoną, Bašano karalių Ogą ir visas Kanaano karalystes. Jų žemę atidavė paveldėti, paveldėti savo tautai Izraeliui. Tavo vardas, Viešpatie, amžinas ir Tavo atminimas, Viešpatie, per visas kartas. Psalmynas 135:10-13

Pranašystė

Tą dieną išaugs Jesės šaknis, kuri bus tautos vėliava; jos ieškos pagonys, ir jo poilsis bus šlovingas. Tą dieną Viešpats vėl pakels savo ranką antrą kartą, kad susigrąžintų savo tautos likutį iš Asirijos, Egipto, Patroso, Kušo, Elamo, Šinaro, Hamato ir jūros salų. Jis iškels vėliavą tautoms, surinks Izraelio išsklaidytuosius ir Judo išsklaidytuosius iš keturių žemės kampelių. (Izaijo 11:10-12)

Tą dieną Viešpats nuplaus upę nuo Upės vagos iki Egipto upės, ir jūs, izraelitai, būsite surinkti po vieną. Tą dieną bus pučiamas didysis trimitas, ir ateis tie, kurie žuvo Asirijos žemėje, ir ištremtieji Egipto žemėje, ir garbins Viešpatį ant šventojo kalno Jeruzalėje. Izaijo 27:12-13

Bet dabar taip sako Viešpats, kuris tave sukūrė, Jokūbai, ir Tas, kuris tave sutvėrė, Izraeli: „Nebijok, nes Aš tave išpirkau, pašaukiau tave vardu; tu esi mano. Kai eisi per vandenis, Aš būsiu su tavimi, ir per upes jos tavęs neužlies; kai eisi per ugnį, nesudegsi ir liepsna tavęs neužsidega. Nes Aš esu Viešpats, tavo Dievas, Izraelio Šventasis, tavo gelbėtojas. Aš daviau Egiptą už tavo išpirką, Etiopiją ir Sebą už tave. Kadangi buvai brangus mano akyse, buvai gerbiamas ir Aš tave mylėjau. Todėl duosiu žmones už tave ir tautas už tavo gyvybę. Nebijok, nes Aš esu su tavimi! Aš parvesiu tavo palikuonis iš rytų ir surinksiu tave iš vakarų. Aš pasakysiu šiaurei: ‘Atiduok!’ ir pietums: ‘Nesulaikyk!’ Atvesk mano sūnus iš toli ir mano dukteris iš žemės pakraščių. Kiekvieną, kuris vadinamas mano vardu, Aš jį sukūriau savo šlovei, Aš jį suformavau, Aš jį padariau. (Izaijo 43:1-7)

Klausykitės manęs, salos, ir įsiklausykite, tolimos tautos! Viešpats pašaukė mane nuo įsčių, nuo motinos įsčių Jis minėjo mano vardą. Jis padarė mano burną panašią į aštrų kardą, savo rankos šešėlyje paslėpė mane, nušlifuotą strėlę, savo strėlinėje paslėpė mane ir tarė man: „Tu esi mano tarnas, Izraeli, per kurį aš būsiu pašlovintas.“ Tada sakiau: „Veltui dirbau, be reikalo eikvojau savo jėgas. Tačiau mano teismas yra pas Viešpatį ir mano darbas pas mano Dievą.“ Ir dabar, – sako Viešpats, – kuris mane sutvėrė nuo įsčių būti savo tarnu, kad sugrąžinčiau Jokūbą pas jį, – nors Izraelis nebus surinktas, aš būsiu šlovingas Viešpaties akyse, ir mano Dievas bus mano stiprybė. Ir jis tarė: „Lengva tau būti mano tarnu, atstatyti Jokūbo gimines ir sugrąžinti Izraelio išgelbėtuosius. Aš duosiu tave šviesa pagonims, kad būtum mano išgelbėjimas iki žemės pakraščių.“ Izaijo 49:1-6

Nes tavo Kūrėjas yra tavo vyras; kareivijų Viešpats – Jo vardas; ir tavo Atpirkėjas – Izraelio Šventasis; Jis bus vadinamas visos žemės Dievu. Nes Viešpats pašaukė tave kaip paliktą ir dvasioje netekusią moterį, kaip jaunystės žmoną, kai buvai atstumta, – sako tavo Dievas. – Trumpam tave palikau, bet su dideliu gailestingumu tave surinksiu. Trumpam įniršęs, akimirkai paslėpiau savo veidą nuo tavęs, bet su amžina gerumu tavęs pasigailėsiu, – sako Viešpats, tavo Atpirkėjas. Izaijo 54:5-8

Viešpats Dievas, kuris renka Izraelio išsklaidytuosius, sako: „Aš surinksiu pas jį ir kitus, be tų, kurie jau surinkti pas jį.“ Izaijo 56:8

„Vargas ganytojams, kurie naikina ir išsklaido mano ganyklos avis! – sako Viešpats. – Todėl taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie ganytojus, kurie gano mano tautą: ‘Jūs išsklaidėte mano avis, jas išvarėte ir jų neaplankėte. – Štai Aš bausiu jus už jūsų piktus darbus, – sako Viešpats. – Aš surinksiu savo avių likutį iš visų kraštų, į kuriuos jas išvariau, ir sugrąžinsiu jas į ganyklas; jos bus vaisingos ir dauginsis. Aš paskirsiu joms ganytojus, kurie jas ganys. Jos nebebijos ir nebekąs, joms nieko netrūks, – sako Viešpats.“ Jeremijo 23:1-4

Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, apie indus, kurie liko Viešpaties namuose, Judo karaliaus namuose ir Jeruzalės namuose: ‘Jie bus nugabenti į Babiloną ir ten bus iki tos dienos, kai juos aplankysiu, – sako Viešpats. – Tada aš juos pargabensiu ir sugrąžinsiu į šią vietą.“ Jeremijo 27:21-22

„Aš žinau, ką galvoju apie jus, – tai Viešpaties žodis, – tai ramybės, o ne pikto mintys, – kad duočiau jums laukiamą pabaigą.“ Tada jūs šauksitės manęs, ateisite ir melsitės man, ir aš jūsų išklausysiu. Jūs ieškosite manęs ir rasite mane, kai ieškosite manęs visa širdimi. Ir jūs būsite surastas, – tai Viešpaties žodis, – ir Aš atitaisysiu jūsų nelaisvę, surinksiu jus iš visų tautų ir iš visų vietų, į kurias jus ištrėmiau, – tai Viešpaties žodis, – ir sugrąžinsiu jus į vietą, iš kurios jus ištrėmiau.“ Jeremijo 29:11-14

Nes taip sako Viešpats: „Džiaugsmingai giedokite dėl Jokūbo, šūkaukite tarp tautų didžiūnų! Skelbkite, girkite ir sakykite: ‘Viešpatie, išgelbėk savo tautą, Izraelio likutį! Štai Aš juos parvesiu iš šiaurės krašto, surinksiu iš žemės pakraščių. Kartu su jais akluosius ir luošus, nėščias ir gimdančias. Didelė minia ten sugrįš. Jie ateis su verksmu, ir su maldavimais juos vesiu. Vesiu juos prie vandens upių tiesiu keliu, kuriuo jie nesuklups. Nes Aš esu Izraelio tėvas, o Efraimas – mano pirmagimis.“ Klausykite Viešpaties žodžio, tautos, skelbkite jį tolimose salose ir sakykite: ‘Tas, kuris išsklaidė Izraelį, jį surinks ir saugos kaip piemuo savo kaimenę’. Viešpats atpirko Jokūbą, išpirko jį iš rankos stipresnio už jį. Jeremijo 31:7-11

Todėl dabar taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie šį miestą, apie kurį sakote: ‘Jis bus atiduotas į Babilono karaliaus rankas kardu, badu ir maru’: ‘Štai Aš surinksiu juos iš visų šalių, į kurias juos išvariau savo pyktyje, įniršyje ir dideliame įniršyje. Sugrąžinsiu juos į šią vietą ir leisiu jiems saugiai gyventi. Jie bus mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas. Duosiu jiems vieną širdį ir vieną kelią, kad jie amžinai bijotų manęs savo ir savo vaikų gerovei. Sudarysiu su jais amžiną sandorą, kad nenukrypsiu nuo jų, darydamas jiems gera, bet įdėsiu savo baimę į jų širdis, kad jie neatsitrauktų nuo manęs. Aš džiaugsiuosi dėl jų, darydamas jiems gera, ir įkurdinsiu juos šioje žemėje visa savo širdimi ir visa savo siela.’ Nes taip sako Viešpats: ‘Jei ne, aš gyvensiu su jais ir gyvensiu su jais, darydamas jiems gera, ir visa savo siela juos tvirtai įkurdinsiu šioje žemėje.’ Kaip Aš užtraukiau šiai tautai visą šią didelę nelaimę, taip Aš užtrauksiu jiems visą gėrį, kurį jiems pažadėjau. (Jeremijo 32:36-42)

Viešpats vėl kalbėjo man: „Žmogaus sūnau, tavo broliai, tavo broliai, tavo giminės vyrai ir visas Izraelio namas – tai tie, kuriems Jeruzalės gyventojai sakė: ‘Pasitraukite nuo Viešpaties! Mums ši žemė atiduota paveldėti.’ Todėl sakyk: ‘Taip sako Viešpats Dievas: ‘Nors Aš juos ištvėriau toli tarp pagonių ir išsklaidžiau po kraštus, vis tiek būsiu jiems kaip maža šventovė kraštuose, į kuriuos jie ateis.’ Todėl sakyk: ‘Taip sako Viešpats Dievas: ‘Aš jus surinksiu iš tautų ir surinksiu iš kraštų, kuriuose buvote išsklaidyti, ir jums duosiu Izraelio žemę. Jie ten ateis ir pašalins visas jos bjaurystes ir visus jos bjaurumus. Aš duosiu jiems vieną širdį ir įdėsiu į jus naują dvasią. Aš išimsiu akmeninę širdį iš jų kūno ir duosiu jiems kūno širdį, kad jie vaikščiotų pagal mano įstatymus, laikytųsi mano įsakų ir juos vykdytų. Jie bus mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas. Ezechielio 11:14-20

Aš išvesiu jus iš tautų ir surinksiu jus iš kraštų, kuriuose esate išsklaidyti, galinga ranka, ištiesta petimi ir išliedamas įniršį. Aš priimsiu jus su jūsų maloniu kvapu, kai išvesiu jus iš tautų ir surinksiu jus iš kraštų, kuriuose buvote išsklaidyti. Aš būsiu pašventintas jumyse pagonių akivaizdoje. Ir jūs žinosite, kad aš esu Viešpats, kai įvesiu jus į Izraelio žemę, į šalį, kurią, pakėlęs ranką, pažadėjau duoti jūsų tėvams. Ezechielio 20:34, 41-42

Taip sako Viešpats Dievas: „Kai surinksiu Izraelio namus iš tautų, tarp kurių jie išsklaidyti, ir būsiu pašventintas juose pagonių akyse, jie gyvens savo žemėje, kurią daviau savo tarnui Jokūbui. Jie gyvens joje saugiai, statysis namus ir veis vynuogynus. Jie gyvens pasitikėdami, kai įvykdysiu teismą visiems, kurie juos niekina aplinkui. Jie žinos, kad aš esu Viešpats, jų Dievas.“ Ezechielio 28:25-26

Nes taip sako Viešpats Dievas: „Štai Aš ieškosiu savo avių ir jas surassiu. Kaip piemuo ieško savo avių tą dieną, kai yra tarp išsklaidytų avių, taip Aš ieškosiu savo avių ir išgelbėsiu jas iš visų vietų, kur jos buvo išsklaidytos debesuotą ir tamsią dieną. Aš jas išvesiu iš tautų, surinksiu iš kraštų, parvesiu į jų pačių žemę ir ganysiu Izraelio kalnuose prie upių ir visose gyvenamose šalies vietose. Ganysiu jas geroje ganykloje, ir jų avidė bus aukštuose Izraelio kalnuose. Ten jos gulės geroje avidėje, ir ganysis riebioje ganykloje Izraelio kalnuose. Aš ganysiu savo avis ir jas paguldysiu, –

sako Viešpats Dievas. – Ieškosiu pražuvusių, sugrąžinsiu išsklaidytąsias, sutvarstysiu sužeistas ir sustiprinsiu sergančias. Riebias ir stiprias sunaikinsiu, ganysiu jas teisingai.“ Ezechielio 34:11-16

Todėl sakyk Izraelio namams: ‘Taip sako Viešpats Dievas: ‘Aš tai darau ne dėl jūsų, Izraelio namai, bet dėl savo švento vardo, kurį jūs išniekinote tarp pagonių, pas kuriuos nuėjote. Aš pašventinsiu savo didįjį vardą, kuris buvo išniekintas tarp pagonių, kurį jūs išniekinote tarp jų. Ir pagonys žinos, kad aš esu Viešpats, – sako Viešpats Dievas, – kai būsiu pašventintas jumyse jų akyse. Aš paimsiu jus iš pagonių, surinksiu jus iš visų kraštų ir parvesiu jus į jūsų kraštą. Tada apšlakstysiu jus švariu vandeniu, ir jūs būsite švarūs. Nuo visų jūsų nešvarumų ir visų jūsų stabų jus apvalysiu. Aš duosiu jums naują širdį ir įdėsiu į jus naują dvasią. Aš pašalinsiu akmeninę širdį iš jūsų kūno ir duosiu jums kūno širdį. Aš įdėsiu į jus savo dvasią ir padarysiu, kad vaikščiotumėte pagal mano įstatus, laikytumėtės mano įsakymų ir juos vykdytumėte. Jūs gyvensite žemėje, kurią daviau jūsų tėvams, ir būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas. Ezechielio 36:22-28

Ir sakyk jiems: ‘Taip sako Viešpats Dievas: ‘Štai Aš paimsiu izraelitus iš pagonių, kur jie buvo išėję, surinksiu juos iš visų pusių ir parvesiu į jų pačių žemę. Padarysiu juos viena tauta Izraelio kalnuose, ir vienas karalius bus visų jų karalius. Jie daugiau nebebus dvi tautos ir nebebus padalinti į dvi karalystes. Jie daugiau nebesuterš savęs savo stabais, savo bjaurybėmis ir jokiais savo nusikaltimais. Aš juos išgelbėsiu iš visų jų gyvenviečių, kuriose jie nusidėjo, ir apvalysiu juos. Jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas. Mano tarnas Dovydas bus jų karalius, ir jie visi turės vieną ganytoją. Jie vaikščios pagal mano teismus, laikysis mano įstatų ir juos vykdys. Jie gyvens žemėje, kurią daviau savo tarnui Jokūbui, kurioje gyveno jūsų tėvai. ir jie gyvens ten – jie, jų vaikai ir jų vaikų vaikai per amžius. Mano tarnas Dovydas bus jų kunigaikštis per amžius. Aš sudarysiu su jais taikos sandorą; tai bus amžina sandora su jais. Aš juos apgyvendinsiu ir padauginsiu, ir savo šventyklą pastatysiu tarp jų per amžius. Mano palapinė bus su jais. Aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta. Ir pagonys žinos, kad aš, Viešpats, pašventinu Izraelį, kai mano šventykla bus tarp jų per amžius. Ezechielio 37:21-28

Todėl taip sako Viešpats Dievas: „Dabar Aš sugrąžinsiu Jokūbo belaisvius, pasigailėsiu visų Izraelio namų ir pavydėsiu dėl savo šventojo vardo. Kai jie bus kęsę savo gėdą ir visus savo nusikaltimus, kuriais man nusikalto, gyvendami saugiai savo žemėje ir niekas jų negąsdino. Kai Aš juos parvesiu iš tautų, surinksiu iš priešų žemių ir pašventinsiu juose daugelio tautų akyse, tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas, kuris juos išvedė į nelaisvę tarp pagonių. Bet Aš juos surinkau jų pačių žemėje ir daugiau ten nepaliksiu nė vieno iš jų. Ir daugiau nebeslėpsiu savo veido nuo jų, nes Aš išliejau savo dvasią ant Izraelio namų, – sako Viešpats Dievas.“ Ezechielio 39:25-29

Tačiau Izraelio vaikų skaičius bus kaip jūros smėlis, kurio neįmanoma nei išmatuoti, nei suskaičiuoti. Toje vietoje, kur jiems buvo pasakyta: ‘Jūs ne mano tauta’, jiems bus pasakyta: ‘Jūs esate gyvojo Dievo sūnūs’. Tada Judo vaikai ir Izraelio vaikai susirinks, išsiskirs viena vadovybe ir išeis iš to krašto, nes didi bus Jezreelio diena. Ozėjo 1:10-11

Izraelis prarytas! Dabar jie bus tarp pagonių kaip indas be malonumo. Jie nužygiavo į Asiriją kaip vienišas laukinis asilas. Efraimas samdė meilužius. Nors jie ir samdė tarp pagonių, dabar aš juos surinksiu, ir jie truputį liūdės dėl kunigaikščių karaliaus naštos. Ozėjo 8:8-10

„Aš tikrai surinksiu tave visus, Jokūbai, Aš tikrai surinksiu Izraelio likutį; Aš juos sujungsiu kaip Bocros avis, kaip kaimenę jų ganykloje. Jie kels didelį triukšmą dėl žmonių daugybės.“ Michėjo 2:12

Tą dieną, – tai VIEŠPATIES žodis, – surinksiu šlubuojančiąją, surinksiu išsklaidytąją ir nuniokotąją. Šlubuojančią padarysiu likučiu, o toli išstumtąją – stipria tauta. VIEŠPATS karaliaus jiems Siono kalne nuo šiol ir per amžius.“ Michėjo 4:6-7

Giedok, Siono dukra! Šauk, Izraeli! Džiūgauk ir džiūgauk visa širdimi, Jeruzalės dukra! Viešpats panaikino tavo teismus, išvarė tavo priešą! Izraelio karalius, Viešpats, yra tavyje! Tu daugiau nebematysi pikto. Tą dieną bus sakoma Jeruzalei: „Nebijok!“ ir Sionui: „Nenuleiskite rankų!“ Viešpats, tavo Dievas, yra tavyje, galingas. Jis išgelbės, džiaugsis tavimi, ilsėsis savo meilėje, džiaugsis tavimi giedodamas. Aš surinksiu liūdinčius iškilmingam susirinkimui, kurie yra iš tavęs, kuriems pažeminimas buvo našta. Štai tuo metu aš išvaduosiu visus, kurie tave prispaudžia, išgelbėsiu šlubuojančius ir surinksiu išvarytuosius. Aš suteiksiu jiems šlovę ir šlovę kiekviename krašte, kuriame jie buvo sugėdinti. Tuo metu Aš jus sugrąžinsiu, kai jus surinksiu. Aš padarysiu jūsų vardą ir šlovę visose žemės tautose, kai sugrąžinsiu jūsų belaisvius jūsų akivaizdoje, – tai VIEŠPATIES žodis.“ Sofonijo 3:14–20

Aš sustiprinsiu Judo namus, išgelbėsiu Juozapo namus ir sugrąžinsiu juos į savo vietas, nes Aš jų pasigailėsiu. Jie bus taip, lyg nebūčiau jų atmetęs, nes Aš esu Viešpats, jų Dievas, ir juos išklausysiu. Efraimas bus kaip galiūnas, jų širdys džiūgaus lyg nuo vyno. Jų vaikai tai matys ir džiaugsis, jų širdys džiūgaus Viešpatyje. Aš švilpsiu dėl jų ir surinksiu juos, nes Aš juos išpirkau. Jie dauginsis, kaip daugėjo. Aš juos išskleisiu tarp tautų. Jie prisimins mane tolimose šalyse, gyvens su savo vaikais ir sugrįš. Aš juos sugrąžinsiu iš Egipto žemės, surinksiu iš Asirijos ir parvesiu į Gileado bei Libano žemę, ir ten jiems nebebus vietos. Zacharijo 10:6-10

Naujasis Testamentas

Susirinkę jie paklausė Jį, sakydami: „Viešpatie, gal Tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis jiems atsakė: „ Ne jums žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia. Bet jūs gausite galios, kai ant jūsų ateis Šventoji Dvasia. Ir jūs tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje, ir Samarijoje, ir iki pat žemės pakraščių.“ Apaštalų darbų 1:6-8

Kad, laikų pilnatvei atėjus, Jis suvienytų Kristuje visa, kas yra danguje ir žemėje, – jame. Efeziečiams 1:10

Broliai, dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo ir mūsų susirinkimo pas Jį prašome jus, kad jūsų protas taip greitai nebūtų supurtytas ar gąsdintas nei dvasia, nei žodis, nei laiškas, tarsi jis būtų iš mūsų, tarsi Kristaus diena jau arti. Tegul niekas jūsų neapgauna jokiu būdu. Nes ta diena neateis, nebent pirmiausia ateis atkritimas ir apsireikš nuodėmės žmogus, pražūties sūnus, kuris priešinasi ir išaukština save aukščiau už visa, kas vadinama Dievu ar garbinama, ir pats kaip Dievas sėdasi Dievo šventykloje, rodydamas save esant Dievu. 2 Tesalonikiečiams 2:1-4

Apokrifas

Tada Tobitas parašė džiaugsmo maldą ir tarė: „Pagarbintas amžinasis Dievas ir palaiminta jo karalystė! Jis plaka ir yra gailestingas, veda žemyn į pragarą ir vėl jį iškelia, ir nėra nė vieno, kuris galėtų išvengti jo rankos. Išpažinkite jį prieš pagonis, Izraelio vaikai, nes jis mus išsklaidė tarp jų. Ten skelbkite jo didybę ir aukštinkite jį prieš visus gyvuosius, nes jis yra mūsų Viešpats ir Dievas, mūsų Tėvas per amžius. Jis plaks mus už mūsų kaltes ir vėl pasigailės, ir surinks mus iš visų tautų, tarp kurių jis mus išsklaidė.“ Tobito 13:1-5

Surink visas Jokūbo gimines ir paveldėk jas, kaip buvo nuo pradžios. Viešpatie, pasigailėk tautos, kuri vadinama Tavo vardu, ir Izraelio, kurį pavadinai savo pirmagimiu. (Koh 36, 11–12)

Jeruzale, pažvelk aplinkui į rytus ir pažvelk į džiaugsmą, kuris tau ateina iš Dievo. Štai ateina tavo sūnūs, kuriuos išleidai, susirinkę iš rytų į vakarus Šventojo žodžiu, džiaugdamiesi Dievo šlove. Barucho 4:36-37

Kelkis, Jeruzale, atsistok aukštai, pažvelk į rytus ir pažiūrėk į savo vaikus, surinktus nuo vakarų iki rytų Šventojo žodžiu, džiūgaujančius Dievo atminimu. Barucho 5:5

Ir malda buvo tokia: „Viešpatie, Viešpatie Dieve, visa ko Kūrėjau, kuris esi baisus ir galingas, teisus ir gailestingas, ir vienintelis bei maloningas Karaliau, vienintelis visa ko davėjas, vienintelis teisingas, visagalis ir amžinas, tu, kuris išgelbsti Izraelį iš visų bėdų ir išsirinkai tėvus bei juos pašventinai: Priimk auką už visą savo tautą Izraelį ir išsaugok savo dalį, ir ją pašventink. Surink tuos, kurie yra išsklaidyti nuo mūsų, išvaduok tuos, kurie tarnauja tarp pagonių, pažvelk į tuos, kurie yra niekinami ir bjaurūs, ir tegul pagonys žino, kad tu esi mūsų Dievas.“ 2 Makabiejų 1:24-27

Taip pat tikimės, kad Dievas, kuris išgelbėjo visą savo tautą ir davė jiems paveldą, karalystę, kunigystę ir šventyklą, kaip pažadėjo įstatyme, netrukus pasigailės mūsų ir surinks mus iš visų žemių po dangumi į šventąją vietą, nes Jis išgelbėjo mus iš didelių vargų ir apvalė tą vietą. (2 Makabiejų 2:17-18)

Jašeris ir jubiliejai

Penkioliktaisiais Abramo gyvenimo Kanaano žemėje metais, tai yra septyniasdešimtaisiais Abramo gyvenimo metais, Viešpats pasirodė Abramui tais metais ir tarė jam: „Aš esu Viešpats, kuris išvedžiau tave iš Ur Kasdimo, kad duočiau tau šią žemę paveldėti. Dabar tad vaikščiok mano akivaizdoje, būk tobulas ir laikykis mano įsakymų, nes tau ir tavo palikuonims duosiu šią žemę paveldėti nuo Micraimo upės iki didžiosios Eufrato upės.“ Jasher 13:17-18
Ezavas atsikėlė ir sugrįžo pas Jokūbą ir padarė visa, ką buvo pataręs Izmaelio sūnus Nebajotas. Ezavas pasiėmė visus Izaoko paliktus turtus – sielas, gyvulius, galvijus, nuosavybę ir visus turtus. Nieko jis nedavė savo broliui Jokūbui. Jokūbas užėmė visą Kanaano žemę nuo Egipto upelio iki Eufrato upės ir paėmė ją amžina nuosavybe savo vaikams ir savo palikuonims po savęs amžinai. Šitie yra žodžiai, kuriuos Jokūbas užrašė knygoje: „Kanaano žemę ir visus hetitų, hivitų, jebusiečių, amoritų, periziečių ir gergašiečių miestus – visas septynias tautas nuo Egipto upės iki Eufrato upės.“ Jasher 47:24,27

Po Mozės mirties Viešpats tarė Nūno sūnui Jozuei: „Kelkis ir pereik per Jordaną į žemę, kurią daviau izraelitams, ir padalyk tą žemę izraelitams paveldėti. Kiekviena vieta, ant kurios jūsų kojos atsistos, priklausys jums, nuo Libano dykumos iki didžiosios Perato upės bus jūsų riba.“ Jasher 88:1-3

Ir po to jie gręšis į mane iš pagonių visa savo širdimi, visa savo siela ir visomis savo jėgomis, ir Aš juos surinksiu iš visų pagonių, ir jie ieškos manęs, kad būčiau jų surandamas, kai jie ieškos manęs visa savo širdimi ir visa savo siela. Jubiliejaus 1:14

Ir Jis jam tarė: „Aš esu Viešpats, kuris išvedžiau tave iš Ūro Chaldėjoje, kad duočiau tau kanaaniečių žemę paveldėti amžinai; ir Aš būsiu Dievas tau ir tavo palikuonims po tavęs.“ Tą dieną Viešpats sudarė sandorą su Abramu, sakydamas: „Tavo palikuonims duosiu šią žemę nuo Egipto upės iki

didžiosios upės – Eufrato upės: kenitus, kenizus, kadmoniečius, perizus, refajus, fakorus, hivitus, amoritus, kanaaniečius, girgašus ir jebusiečius.“ Jubiliejaus 14:7,18

Aš duosiu tau ir tavo palikuonims po tavęs žemę, kurioje buvai ateivis, Kanaano žemę, kad ją paveldėtum amžinai, ir Aš būsiu jų Dievas. Jubiliejaus 15:10

Pamirštos Edeno knygos

Ir aš tariau savo tėvui Jokūbui: ‘Per tave Viešpats apiplėš kanaaniečius ir atiduos jų žemę tau ir tavo palikuonims po tavęs’. Levio 3:10

Ir po šių dalykų jums užtekės pats Viešpats (Jėzus Kristus), teisumo šviesa, ir jūs sugrįšite į savo žemę. Ir jūs pamatysite Jį Jeruzalėje dėl Jo vardo. Ir vėl savo darbų nedorumu sukelsite Jį pyktį, ir būsite Jo atmesti iki pat pabaigos meto. (Zabulono Testamentas 2:32-35)

Kai jūsų bus mažiau ir mažiau, sugrįšite ir pripažinsite Viešpatį, savo Dievą, ir Jis sugrąžins jus į jūsų žemę dėl savo didžio gailestingumo. Kai jie sugrįš į savo tėvų žemę, vėl pamirš Viešpatį ir taps bedieviais. Viešpats juos išsklaidys po visą žemę, kol ateis Viešpaties (Jėzaus Kristaus) gailestingumas – vyras, vykdantis teisumą ir rodantis gailestingumą visiems, kurie yra toli, ir tiems, kurie yra arti. Naftalio testamentas 1:30-32

Evangelija – tik Jėzus Kristus gelbsti

Ji pagimdys sūnų, kuriam duosi vardą Jėzus, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių.“ Mato 1:21

Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. (Jn 3, 16)

Jėzus jam tarė: „ Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.“ Jono 14:6

Nėra niekame kitame išgelbėjimo, nes neduotas žmonėms po dangumi joks kitas vardas, kuriuo turime būti išgelbėti (Apd 4, 12).

Pirmiausia jums perdaviau tai, ką pats esu gavęs: Kristus numirė už mūsų nuodėmes pagal Raštus, buvo palaidotas ir trečiąją dieną prisikėlė pagal Raštus. 1 Korintiečiams 15:3-4

Kuriame turime atpirkimą per Jo kraują, nuodėmių atleidimą pagal Jo malonės turtus (Efeziečiams 1:7)

Yra keturios tiesos, kurias turime iki galo suprasti:

1. Dievas tave labai myli.

Jis nori, kad turėtumėte amžinąjį gyvenimą danguje su Juo.
Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. (Jn 3, 16)

Jis nori, kad gyventumėte gausų ir prasmingą gyvenimą su Juo.
Vagis ateina vogti, žudyti ir naikinti. Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą, – kad apsčiai jo turėtų. “ Jono 10:10

Nepaisant to, daugelis žmonių nepatiria prasmingo gyvenimo ir nėra tikri, ar turi amžinąjį gyvenimą, nes…

2. Žmogus yra nuodėmingas iš prigimties. Štai kodėl jis yra atskirtas nuo Dievo.

Visi nusidėjo.
Visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės; Romiečiams 3:23
Nes visų blogybių šaknis yra meilė pinigams... 1 Timotiejui 6:10

Nuodėmės atlygis yra mirtis.
Nes nuodėmės atlygis – mirtis... Romiečiams 6:23

Biblijoje minimos dvi mirties rūšys:
• Fizinė mirtis
Ir kaip žmonėms skirta vieną kartą mirti, o po to – teismas. (Hbr 9, 27)
• Dvasinė mirtis arba amžinas atsiskyrimas nuo Dievo pragare
O bailiesiems, netikintiems, nešvankėliams, žudikams, ištvirkėliams, burtininkams, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, degančiame ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis.“ Apreiškimo 21:8

Jei žmogus yra atskirtas nuo Dievo dėl savo nuodėmės, koks yra šios problemos sprendimas? Dažnai manome, kad sprendimai yra: religija, geri darbai ir geros manieros. Tačiau yra tik vienas sprendimas iš Dievo.

3. Jėzus Kristus yra vienintelis kelias į dangų.

Tai yra Dievo pareiškimas.
Jėzus jam tarė: „ Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.“ Jono 14:6

Jis sumokėjo visą bausmę už mūsų nuodėmes.
Nes ir Kristus vieną kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą, numarintas kūnu, bet atgaivintas dvasia. 1 Petro 3:18
Kuriame turime atpirkimą per Jo kraują, nuodėmių atleidimą pagal Jo malonės turtus (Efeziečiams 1:7)

Jis turi amžinojo gyvenimo pažadą.
Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą. O kas netiki Sūnumi, gyvenimo nematys, bet ant jo pasilieka Dievo rūstybė. (Jn 3, 36)
Nes nuodėmės atlygis – mirtis, o Dievo dovana – amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. Romiečiams 6:23

4. Kad būtume išgelbėti, turime tikėti Jėzumi Kristumi.

Mūsų išgelbėjimas yra Dievo malonės dėka per tikėjimą Jėzumi Kristumi.
Nes malone esate išgelbėti per tikėjimą. Ir tai ne jūsų pačių darbas, bet Dievo dovana. (Efeziečiams 2:8-9)

Kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas. Romiečiams 10:13

Nusidėjėlio malda
Melskitės su tikėjimu:
Viešpatie Jėzau, labai Tau dėkoju, kad mane myli. Išpažįstu, kad esu nusidėjėlis, ir prašau Tavo atleidimo. Dėkoju, kad praliejai savo kraują, kad sumokėtum už visas mano nuodėmes. Dėkoju už Tavo mirtį ant kryžiaus, palaidojimą ir prisikėlimą. Pasitikiu Tavimi kaip savo Viešpačiu ir Gelbėtoju. Priimu Tavo amžinojo gyvenimo dovaną ir atiduodu Tau savo gyvenimą. Padėk man paklusti visiems Tavo įsakymams ir būti maloniam Tau. Amen.

Jei patikėjote Jėzumi Kristumi, jums nutiko štai kas:
• Dabar jūs turite amžinąjį gyvenimą su Dievu.
Tokia yra mane siuntusio valia, kad kiekvienas, kuris mato Sūnų ir tiki jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; ir Aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. (Jn 6, 40)
• Visos tavo nuodėmės yra apmokėtos ir atleistos. (praeities, dabarties, ateities)
O šis, paaukojęs vieną auką už nuodėmes amžiams, atsisėdo Dievo dešinėje; Hebrajams 10:12
• Dievo akyse esi naujas kūrinys. Tai tavo naujo gyvenimo pradžia.
Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena, praėjo; štai visa tapo nauja. (2 Korintiečiams 5:17)
• Tapote Dievo vaiku.
Bet visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą (Jn 1, 12).

Geri darbai nėra būdas mums būti išgelbėtiems, bet mūsų išgelbėjimo įrodymas arba vaisius.
„Nes mes esame Jo kūrinys, sukurti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė mums atlikti.“ (Efeziečiams 2:10)
Telaimina jus Dievas!

Betanijos Marijos atminimas

Jam būnant Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, prie stalo atėjo moteris, turinti alabastrinį labai brangaus gryno nardo tepalo indelį. Ji sudaužė indelį ir išpylė tepalo Jam ant galvos. Kai kurie pasipiktino ir klausė: „Kam toks tepalo švaistymas? Juk buvo galima jį parduoti už daugiau nei tris šimtus denarų ir atiduoti vargšams.“ Jie murmėjo prieš ją. Jėzus tarė: „ Palikite ją ramybėje, kam ją varginate? Ji man padarė gerą darbą. Vargšų jūs visada turite su savimi ir, kada tik panorėsite, galite jiems daryti gera. O mane ne visada turėsite. Ji padarė, ką galėjo. Ji atėjo iš anksto patepti mano kūno laidojimui. Iš tiesų sakau jums: kur tik visame pasaulyje bus skelbiama ši Evangelija, ir tai, ką ji padarė, bus minima jos atminimui.“ Morkaus 14:3-9